

stændighederne helt fravige afbestillingsretten. Dette skal i givet fald fremgå af aftalen.

Stk. 3 drejer sig om afbestilling i situationer, hvor forholdene på rejsemålet kort før afrejsen indebærer en vis nærliggende fare for kundens liv eller førlighed, således at det ville være urimeligt at fastholde kunden på aftalen.

Pakkerejseudvalget foreslog, at arrangøren i de tilfælde, der er nævnt i stk. 3, skulle kunne beholde et 'rimeligt' vederlag. Justitsministeriet finder det imidlertid mere rimeligt, at kunden i disse tilfælde, hvor det er almindelig sund fornuft, at rejsen ikke gennemføres, ikke skal betale et vederlag, men kan kræve ethvert forudbetalt beløb tilbage. Dette svarer også bedst til den foreslåede ordning, når arrangøren aflyser rejsen, jf. lovforslagets § 16.

Det foreslås i stk. 4, at retten til vederlagsfri afbestilling efter stk. 3 ikke skal gælde, hvis kunden ved aftalens indgåelse kendte den pågældende begivenhed eller begivenheden var almindelig kendt, f.eks. hvis begivenheden jævnligt har været omtalt i massemedierne.

Den foreslåede bestemmelse svarer i øvrigt med visse ændringer til § 9, stk. 1-2, og § 10 i Pakkerejseudvalgets lovudkast.

Direktivet indeholder ikke regler om afbestillingsret.

Til § 10

Ved den foreslåede stk. 1 præciseres det, at vilkårene for afbestilling af pakkerejsen skal meddeles kunden inden aftalens indgåelse, jf. den generelle bestemmelse i lovforslagets § 6, stk. 1. Denne informationspligt kan kun fraviges ved afbudsrejser m.v. som nærmere fastsat i § 6, stk. 2. I disse tilfælde, hvor pakkerejsen bestilles kort tid før afrejsen, vil kundens afbestillingsret i øvrigt ikke have særlig praktisk betydning.

Manglende opfyldelse af informationspligten er ikke i bestemmelsen tillagt retsvirkning i forholdet mellem arrangøren og kunden. Hvis arrangøren undlader at opfylde sig informationspligt, vil han efter omstændighederne kunne straffes, jf. lovforslagets § 30.

Hvis der måtte vise sig behov for det, kan justitsministeren efter stk. 2 fastsætte nærmere regler om afbestillingsvilkår, herunder om den standardmæssige beregning af afbestillingsvederlag.

Bestemmelsen svarer med en enkelt ændring til § 9, stk. 3-4, i Pakkerejseudvalgets lovudkast.

Til § 11

Arrangøren skal efter den foreslåede bestemmelse give kunden oplysning om mulighederne og vilkårene for at forsikre sig mod afbestilling på grund af sygdom og lignende. Hvis forsikringsbegivenheden indtræffer, dækker en sådan forsikring et eventuelt afbestillingsvederlag. Kunden har ikke i medfør af lovforslaget mulighed for at afbestille vederlagsfrit i tilfælde af sygdom m.v.

I nogle tilfælde er en form for afbestillingsforsikring inkluderet i pakkerejsens pris. Hvis kunden ikke inden aftalens indgåelse har fået oplyst en bestemt pris (præmie) for en sådan indbygget forsikring, vil det betyde, at arrangøren skal tilbagebetale hele rejsens pris, såfremt forsikringsbegivenheden indtræffer.

Der gælder ret forskellige vilkår for de eksisterende afbestillingsforsikringer, jf. Pakkerejseudvalgets betænkning, s. 159f. Justitsministeriet forudsætter, at rejsebranchens større organisationer sammen med Forbrugerrådet, Assurandør-Societetet og andre berørte organisationer finder frem til mere ensartede vilkår, bl.a. med hensyn til, i hvilket omfang sygdom hos andre end kunden selv er dækket af forsikringen. Opnås der ikke rimelige ordninger på denne måde, vil der i medfør af bestemmelsen i stk. 2 administrativt kunne fastsættes regler om, at der kun må gives oplysninger om afbestillingsforsikringer med en vis minimumsdækning.

Bestemmelsen svarer med visse ændringer til § 11 i Pakkerejseudvalgets lovudkast.

Til § 12

Aftalen om køb af en pakkerejse kan indeholde forskellige betingelser for deltagelsen, som også skal kunne opfyldes af den, der får overdraget pakkerejsen. Det kan være krav om visse fysiske kvalifikationer, alderskrav og lignende.

Endvidere vil arrangøren i nogle tilfælde kunne godtgøre, at han f.eks. i aftalen med andre tjenesteydere er afskåret fra at ændre udstedte billetter, hotelreservationer m.v. I så fald kan pakkerejsen ikke overdrages. Det samme gælder, hvis det i medfør af anden lovgivning er udelukket at overdrage pakkerejsen, jf. f.eks. bestemmelsen i sølovens § 177 om skibsrejser, hvor der i befodringsaftalen er anført en bestemt person som passager.

Der vil i aftalen kunne fastsættes en rimelig frist for, hvornår arrangøren eller formidleren senest skal underrettes om, at kunden vil overdrage pakkerejsen.

Arrangøren vil kunne opkræve et ekspeditionsgebyr for det merarbejde, overdragelsen medfører.